

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:07
מוצאי שבת..... 8:39
שיעורים כסדרן
נ"ך..... שופטים ה - ו
בבלי..... בבא מציעא לח
ירושלמי..... עירובין כג
תוספתא..... בבא קמא ד
רמב"ם..... ערכים וחרמים ג

שנה 13, גליון 27 (645)

פרשת שמעי, שבת החודש, מברכים חודש ניסן, כ"ז אדר ב', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

שבת החודש

ווען עס קומט שבת החודש, מען בענטשט שוין ראש חודש ניסן איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען, צו פארגעסן אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דער פסוק זאגט אויף חודש ניסן: "החודש הזה לכם ראש חודשים", ראשון הוא לכם 'לחדשי' השנה, עס ווערט דריי מאל דערמאנט דער ווארט "חדש - ני". דריי מאל איז א חזקה, יעצט איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אינגאנצן.

<<<<<<

א ווארט אויף די פרישה

כל אשר לו סניפר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, דער אייבערשטער האט געהייסן אז פיש מעג מען עסן נאר אויב עס האט "סניפר - פלוס פעדערן" וואס מיט דעם שווימט ער, און אויך "קשקשת - שופן", וואס זענען ווי א פאנצער אויף זיין גוף. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו, חלק א, סימן ו), ווען א איד וויל תשובה טון, ער וויל זיין אן ערליכער איד, דארף ער זיין "פקי ברצוא ופקי בשוב", פון איין זייט דארף מען פרובירן צו טון ווי מער גוטס, אריינכאפן ווי מער תורה ומצוות ומעשים טובים, און זיך צוריק האלטן פון עבירות. אבער פון די אנדערע זייט מוז מען זיך זייער שטארקן, אז אפילו עס גייט נישט ווי מען וויל, אפילו מען פאלט דורך און מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און דער יצר הרע קומט גלייך צוברעכן דעם מענטש, "דו ביזט שוין גארנישט ווערד, דו וועסט שוין מער נישט זיין קיין ערליכער איד", טאר מען זיך נישט לאזן פון אים, זיך האלטן זייער שטארק, "איך בין טאקע דורכגעפאלן, אבער דער אייבערשטער האט מיר נאך אלץ ליב, ער ווארט נאך אויף מיר, איך קען נאכאלץ צוריק קומען צו אים. איך וועל מיר אויסרעדן דאס הארץ פאר אים, איך וועל תשובה טון, און איך בין שוין צוריק ביים אייבערשטן".

דוד המלך זאגט אין תהלים (קל"ט, ח) "אם אספק שמים שם אתה, ואציעה שאול הנגף", ווען א מענטש פליעט אין הימל, ער איז נאנט צום אייבערשטן, ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין, זאל ער געדענקען אז דער אייבערשטער איז נאך העכער און גרעסער, ער דארף אלץ פרובירן צו ווערן נאך בעסער און נאך בעסער, עס האט נישט קיין שיעור. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך געדענקען "ואציעה שאול הנגף", אפילו מען איז שוין אראפגעפאלן טיף אין שאול תחתית, נישט קיין חילוק ווי ווייט מען איז געפאלן, איז דער אייבערשטער אויף דארט מיטן מענטש, מען קען זיך געבן א דריי אויס און זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן, און מען איז שוין צוריק ביי אים.

דאס איז דער פסוק אונז מרמז דא; אידישע קינדער זענען צוגעגליכן צו פיש, ווי דער פסוק זאגט (בראשית מה, טו) "וידגו לרב בקרב הארץ", און די אידן דארפן שווימען אין וואסער, וואס דאס גייט ארויף אויף לערנען תורה, ווי דער פסוק זאגט (שעי"ג, א) "הוי כל צמא לכו למים", און אויך תפלה ווערט אנגערופן וואסער, ווי דער פסוק זאגט (איכה ב, ט) "שפכי כמים לבך נכח פני ה'", קומט אויס אז א איד איז ווי א פיש וואס דארף שווימען אין תורה און תפלה.

דער איד דארף אבער האבן "סניפר וקשקשת", פון איין זייט "סניפר - פלוס פעדערן" צו קענען גוט שווימען, צו קענען אריינכאפן אסאך מצוות ומעשים טובים, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך האבן, "קשקשת - שופן", דאס מיינט אז ער דארף האבן א פאנצער, זיך נישט צו לאזן צוברעכן פונעם יצר הרע קיינמאל נישט, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער געפינט זיך.

חז"ל זאגן (נדה נ"א, א): אויב מען זעט אז די פיש האט "קשקשת - שופן", איז זיכער אז עס האט "סניפר - פלוס פעדערן", דאס איז מרמז אז דער עיקר איז דער פאנצער, דער עיקר דארף מען זיך נאר זייער שטארקן און נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך, און אויב מען שטארקט זיך, וועט שוין דער אייבערשטער העלפן, אז מען וועט זיך צוהערן צו די צדיקים, וואס לערנען דעם וועג ווי אזוי צו שווימען אין "ים החכמה" און זיין נאנט צום אייבערשטן.

(תוף הפחל שמני תש"ט)

א גוט ווארט

יעצט אז מען האט שוין גערוקט דעם זייגער און דער זמן איז שפעט, זאלסטו זען אהיים צו גיין גלייך נאכן דאווענען, און בלייב נישט שמועסן נאכן דאווענען פרייטאג צו נאכט, מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן קידוש, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (אורח חיים, סימן רע"א): "כְּשֵׁיבָא לְבֵיתוֹ יִמְהַר לְאָכֹל מִיָּד", מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן די סעודה; פון די אלע שמועס'לעך בלייבט גארנישט איבער, אנטשטאט שמועסן אין שול פון דברים של מה בכך, גיי אהיים און שמועס מיט דיין ווייב און קינדער פון די סדרה, פון צדיקים, און פארצייל זיי מעשיות פון תפילה.

זע מיט אלע דינע פוחות צו זיין פרייליך שבת, געדענק וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו, חלק ב, סימן יז): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד", מען דארף זיין זייער פרייליך שבת. "והפלה, שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'", און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו זיין טרויעריג און דעפרעסט אין שבת, נאר זיין זייער שטארק פרייליך א גאנץ שבת, און זיך פרייען מיטן אייבערשטן, "ולתהרות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג; הן אכילה ושתיה, הן מלבושים, כפי מה שיש, כפי אכילת שבת היא פלה רוחניות, פלו קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חל, כמבאר במקום אחר".

(עצתו אמונה שבת החודש תשע"ז)

עס איז דא א צייט צו שווייגן

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך בעט דיר זייער: שטארק דיר מיט אמונה אינעם אייבערשטן נישט צו האבן קושיות אויף די אמונה, גלייב אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז זיכער גוט, און אפילו ווען עפעס זעט אויס שלעכט איז עס אויך לטובה. וויסן זאלסטו אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט בצדק ובמשפט און מיר דארפן זיך איבערגעבן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר ר' נתן (שיחות הר"ן, סימן רעט): "אז עס איז גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט ר' נתן געפרעגט: "ווי אזוי איז מען זיך מבטל?" האט דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט די מויל מיט די אויגן, דאס איז ביטול צום אייבערשטן"; דאס הייסט, ווען א מענטש פארמאכט די מויל - ער פרגעט נישט קיין קושיות, ער פארמאכט די אויגן - ער וויל גארנישט זען און פארשטיין, ער ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, דעמאלט איז ער זוכה אז אלעס ווערט גוט, דער אייבערשטער העלפט אים מיט זיין ישועה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נבחים קטור): "כיון שיבדע אהרן שבני יודעי מקום הם, שתק וקבל שכר", ווען נדב און אביהו זענען נפטר געווארן האט אהרן הכהן נישט געפרעגט קיין קושיות אויפן אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (ויקרא י, א): "וידם אהרן"; וכן כבוד הוא אומר (תהלים לו, ז): "דום לה' והתחולל לו", אף על פי שמפיל לך חללים חללים את שתק, אזוי אויך זאגט דוד המלך: "פרעג נישט קיין קושיות אפילו עס גייט אריבער שווערע ביטערע צרות". שלמה המלך זאגט (קהלת ג, ז): "עת לחשות ועת לדבר", עס איז דא א צייט צו שווייגן און א צייט צו רעדן, "פעמים ששותק ומקבל שכר על השתיקה", ווען מען דארף שווייגן און מען שווייגט באקומט מען שכר אויפן שווייגן; דאס מיינט ווען עס גייט אריבער שווערע צרות דעמאלט איז א צייט פון שווייגן, זיך מבטל זיין צום אייבערשטן. און אז מען שווייגט און מען פרגעט נישט קיין קושיות מיט קיין שאלות, נאר מען ווייסט מיט א קלארקייט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, דעמאלט באקומט מען שכר, "ופעמים מדבר ומקבל שכר על הדבור", אזוי אויך ווען מען דארף רעדן און מען רעדט, באקומט מען שכר אויפן רעדן; דאס איז ווען מען דארף דאנקען דעם אייבערשטן (עין מהרש"א דבור המתחיל וכן שלמה) דעמאלט באקומט מען שכר אויפן רעדן.

שטארק דיר מיט תפילה, בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן און דיר ארויס נעמען פון דיין צרה. מיר לערנען היינט אין ירושלמי (ברכות ד.) אז ווען מען דאווענט דארף מען שטיין מיט צוזאמגעלייגטע פיס אזוי ווי די מלאכים וואס ביי זיי שטייט (חזקאל א, ז): "ורגליהם רגל ישרה"; ווייל מיט דעם ווייזט מען אז מען קען זיך נישט רירן, מען איז אזוי ווי געבינדן מיט קייטן; מען ווייזט פארן אייבערשטן אז מיר קענען גארנישט טון אן אים, מיר דארפן ער זאל אונז העלפן (עין טור אורח חיים, סימן צה, בבית יוסף בשם מהר"י אבהב). דאס דארפן מיר כסדר חזרין: "מיר ווייסן גארנישט און מיר קענען גארנישט, מיר קענען נאר איין זאך, בעטן, בעטן און נאכאמאל בעטן".

איך האף אז דו וועסט אריין נעמען די ווערטער אין הארץ, וועט דיר גוט זיין.

א גוטן טאג.

(עצתו אמונה פרשת ראה תשע"ח)

באמת קען זיך א איד באנייען יעדן טאג, מען מוז נישט ווארטן ביז חודש ניסן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א) אז א איד דארף יעדן טאג אנהייבן פון ניי. יעצט אבער, פון חודש ניסן, פון שבת החודש, קען א מענטש נעמען א פרישע התחדשות, זיך צו באנייען טאקע אין דעם ענין, אריינצונעמען קלאר אין קאפ: "נישט קיין חילוק וואס עס איז געווען נעכטן, נישט קיין חילוק וואס עס וועט זיין מארגן, איך וועל פרובירן צו קוקן נאר אויפן היינטיגן טאג, און זען וואס איך קען אויפטון גוטע זאכן".

דערפאר ווען מען ליינט די פרשת החודש, איז די צייט צו בעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו די מדה פון התחדשות, איך זאל יעדן טאג אנהייבן פון ניי, נישט איבערטראכטן וואס עס איז געווען ביז יעצט, און נישט מורא האבן וואס עס וועט זיין ווייטער, נאר איך זאל מיר שטענדיג קאנצעטרירן אויף די יעצטיגן מינוט, וואס איך קען יעצט טון גוטע זאכן ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועל איך זייער מצליח זיין".

דאס איז באמת די פרשת החודש, די מצוה פון קידוש החודש, דער אייבערשטער האט געהייסן אז די אידן זאלן ציילן די חדשים לויט די לבנה צו ווייזן אז אידן זענען אזוי ווי די לבנה, סוף חודש ווערט עס קלענער און קלענער, אבער נאכדעם ווערט עס באנייעט און ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט דאס לעבן פון א איד, מען פילט אסאך מאל אז מען פאלט און פאלט, מען ווערט קלענער און קלענער, אבער נאכדעם באנייעט מען זיך און מען ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל.

שטענדיג אנהייבן פון ניי

דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, ווייל דאס איז דער גאנצער ענין פון רבי'ן, שטענדיג זיך צו באנייען, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן סימן ו') אז ער אליין פלעגט שטענדיג אנהייבן פון ניי.

אין די יונגע יארן פון רבי'ן, ווען עס האט זיך געמאכט אז ער איז אראפגעפאלן ברוחניות, האט ער נישט אויפגעגעבן, נאר ער האט געזאגט: "איך וועל אנהייבן פון יעצט, אזוי ווי איך וואלט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן, איך הייב יעצט אן די ערשטע מאל", אזוי פלעגט ער טון יעדע מאל וואס ער איז אראפגעפאלן. און דער רבי האט געזאגט, אז דאס פלעגט זיין ביי אים יעדן טאג, און אפילו עטליכע מאל א טאג. וואס ער איז אראפגעפאלן און אנגעהויבן פון פריש. און אזוי האט ער מצליח געווען און געווארן א גרויסער צדיק.

דער רבי האט געזאגט: (חיי מוהר"ן סימן רמ"ז) "אזא חידוש ווי מיר איז נאך קיינמאל נישט געווען". איינע פון די פשטים וואס אנשי שלומינו האבן געזאגט אויף דעם איז אז דער רבי איז געווען א געוואלדיגער "חידוש" טאקע אין דעם ענין פון "התחדשות", זיך שטענדיג צו באנייען. און דאס לערנט דער רבי אויס אויך פאר אונז, אז מיר זאלן זיך אויך שטענדיג באנייען, און דערפאר איז זייער פאסיג וואס דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, וואס דעמאלט איז די צייט שטארק מסוגל זיך צו באנייען.

דער עיקר דארף מען זיך יעצט באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אז אין ווינטער שטארבן אפ אלע

שַׁבַּת מְבָרְכִים נִסָּן

דעם שַׁבַּת איז זייער אַ גרויסער שַׁבַּת, עס איז שַׁבַּת מְבָרְכִים חוֹדֵשׁ נִסָּן, שַׁבַּת החודש, און די וואָך פֿאַלט אויס דעם הייליגן רבי'ס יום הולדת, דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן שנת תקל"ב וואס איז דעמאלטס אויסגעפאלן פֿרשת תזריע און שַׁבַּת החודש, מוהר"ש זאָגט אז דער רבי איז געבוירן ראש חודש ווייל די גאנצע וואָך פון רבי'ן איז התחדשות - זיך באַנייען, דער רבי לערנט אונז אויס ווי אזוי אַ מענטש קען פֿסדר אָנהייבן פון פֿריש, דער רבי זאָגט (שיחות הבר"ן סימן כ"ו) אַצֵּל העולם השַׁכָּחָה היא חסרון גדול בעניניהם, ביי די וועלט איז שַׁכָּחָה אַ חסרון, אַבֵּל בעיני ישׁ בהשַׁכָּחָה מעלה גדולה, כי אם לא היתה שַׁכָּחָה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם תבונה, אָבער איד זאָג אז שַׁכָּחָה איז אַ מוֹרָא דִּיגַע מעלה, ווייל ווען אַ מענטש וואלט געדענקט יעדע זאָך וואס ער האט געטון וואלט ער נישט געקענט לערנען און דאווענען און טון מצות, ווייל עס וואלט אים געשטעלט אלעס וואס ער האט געטון.

דער הייליגער רבי זאָגט: "שַׁבַּת דארף מען זיין זייער פֿרייליך", און אז מען איז פֿרייליך שַׁבַּת און מען האט הנאה פון די שַׁבַּת־דיגע סעודה, זאָגן חז"ל איז אזוי ווי מען פֿאַסט טויזנט פֿעניתיים. גרייט דיך אָן אַ שיינע מעשה צו דערציילן שַׁבַּת ביי די סעודה, היינט איז דא אָן אַ שיעור מעשה ביכלעך, קויף דיר אַ מעשה ביכל וואס האט גוטע מעשיות צו דערציילן, עס איז אַ גוטע אינוועסטמענט צו קויפֿן אַ ביכל וואס מען קען פֿאַרציילן שיינע מעשיות. אויף זע צו זינגען זמירות ביי די סעודה, דער הייליגער רבי זאָגט: "זינגען זמירות דאס איז דער עיקר פון אידישקייט", פֿאַר דו מאַכסט קידוש זינג שלום עליכם, ווי לאַנג נעמט עס, אַפֿאַר מינוט, די מלאכים וואס באַגלייטן דיך פון שול ווארטן צו זען וואס טוט זיך דא און דיין שטוב, ווייז זיי וואס מיינט אָן ערליכע איד, אפילו מען איז הונגעריג און מיד און מען האט נישט קיין נערון צו זינגען, דאָך פֿירט מען זיך ווי אַ ערליכע איד, און ביי די סעודה זאָלסטו שמועסן מיט דיין ווייב, פֿאַרצייל איר שיינע זאָכן וואס דו האַסט געזען און אַ שיינע ווארט אויף די פֿרשה, נישט סתם פֿלעטשקענען פון דעם און יענעם לשון הרע און רכילות.

נאָכן עסן זינג פֿל מקדש, מנוחה ושמחה, און אזוי ווייטער. אין בֵּרֶסֶל פֿלעגט מען זינגען אלע זמירות בתמימות ובפשיטות, איד האב אַ מאל געגעסן ביי אַ בֵּרֶסֶל־ער חסיד וואס האט נישט פֿאַרשטאַנען צו קיין ניגונים, ער האט געזינגען די גאנצע זמירות מיט איין טאָן, אָבער עס האט געהאט אלע טעמים, ווייל עס איז געווען מיט אַמֵּת און מיט אַ חֵן. אז דו האַסט נישט קיין כח צו זינגען אלע זמירות, זינג כאַטש אַביסל, דאס איז די מעלה פון רבי'ן וואס ער האט אויסגעלערנט "מעט גם פֿן טוב", אַביסל איז אויף גוט; ר' נתן האט דערציילט שפּעטער, ווען ער איז געקומען צום רבי'ן איז ער געווען אַ גרויסער לַמְדָן, עס איז באַוואוסט אז ער האט געקענט גאַנץ ש"ס מיט אלע תוספות אויסנווייניג, דאָך האט ר' נתן געזאָגט ווען איד בין געקומען צום רבי'ן און אין האב געזען אז "מעט גם פֿן טוב", אַביסל איז אויף גוט, דעמאלטס האב איד אָנגעפֿאַנגען צו לערנען. ווייל ווען אַ מענטש וויל אַסאך טוט ער גאַרנישט, אָבער אז מען ווייסט אז "מעט גם פֿן טוב" אַביסל איז אויף גוט, טוט מען קודם אַביסל וכו'.

מיר דארפֿן זיך זייער פֿרייען אז נאָך אַביסל גייען מיר זוכה זיין צו עסן די הייליגע מצה; מצה ווערט אָנגערופן (זוהר שמות, קפג:); "מיכלא דמהימנותא", אָן עסן פון אַמונה; דורך מצה ווערט געשטאַרקט די אַמונה ביי אידישע קינדער און דורך דעם וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון אונזער גלות, ווייל דער רבי זאָגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ז): "עיקר הגלות זה רק מחמת

ביימער און גראָזן, און ווען עס קומט זומער לעבן זיי אלע אויף, און דעמאלט קען זיך דער מענטש מיטכאַפֿן מיט די ביימער, און זיך אויף באַנייען אזוי ווי זיי. און דעמאלט איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן אויפֿן פֿעלד צווישן די גראַז און ביימער, און דער אַמֵּת איז, אז די גאַנצע וועלט איז איין גרויסע פֿעלד, מען קען איבעראַל רעדן צום אייבערשטן, און די גראַז און ביימער העלפֿן צו דעם מענטש צו רעדן צום אייבערשטן.

און באַמֵּת ווענדט זיך אין דעם די גאַנצע הצלחה פון אַ איד אין עבודת ה', ווען מען באַנייעט זיך יעדע מאל פון פֿריש, דורך דעם שטייגט מען זייער שטאַרק העכער און העכער. יעדע זאָך וואס מען טוט אין עבודת ה' דארף זיין מיט אַ פֿרישקייט אזוי ווי עס וואלט געווען די ערשטע מאל וואס מען טוט עס, מען גייט דאווענען שחרית, "יעצט איז די ערשטע מאל וואס איד גייט דאווענען שחרית", מען גייט דאווענען מנחה, "יעצט איז די ערשטע מאל וואס איד גייט דאווענען מנחה", מען גייט דאווענען מעריב, אפילו מען איז מיד און אפגעמוטשעט פון אַ גאַנצע טאָג, פֿרישט מען זיך אויף ווייל מען גייט יעצט די ערשטע מאל גיין דאווענען מעריב.

מען זעט אז די ערשטע מעריב פונעם יאר, ראש השנה ביינאַכט, דאווענט יעדער מיט גרויס פֿוֹנֵה און התעוררות, ווייל דאס איז די ערשטע תפלה פון יאר דאווענט מען עס מיט אַ געשמאַק, אָבער באַמֵּת דארף מען יעדע מעריב דאווענען אזוי, ווען מען הייבט אָן יעדע מאל פון גי, דעמאלט איז יעדע תפלה די ערשטע תפלה וואס מען דאווענט, און מען דאווענט עס מיט גרויס געשמאַק.

און די זעלבע איז ביים לערנען, יעדע מאל וואס מען זעצט זיך לערנען, צי זאל עס זיין מקרא, משנה, גמרא, אָדער מדרש, זאל מען אָנהייבן פון פֿריש, "איד גיי יעצט די ערשטע מאל לערנען די נייע לימוד", און ווען אַ איד פֿירט זיך אזוי וועט ער זייער מצליח זיין, ווייל דער עיקר איז זיך שטענדיג צו באַנייען און מאַכן שטענדיג אַ פֿרישע התחלה. רבי נתן האט דערציילט אז ביים רבי'ן האט מען דאס אויף געזען ווי ער האט זיך שטענדיג באַנייעט, נאכדעם וואס ער האט געענדיגט מגלה זיין געוואלדיגע תורות און השגות, האט מען אים גלייך נאכדעם געטראָפֿן וויינען און בעטן דעם אייבערשטן "ווי אזוי קען איד זוכה זיין צו זיין אָן ערליכער איד?", ווייל ער פֿלעגט אייביג אָנהייבן פון פֿריש, און אזוי איז ער צוגעקומען צו די העכסטע מדרגות. אפילו בגשמיות איז אַ גרויסע טובה פֿאַר'ן מענטש ווען מען באַנייעט זיך שטענדיג ווייל ווען מען ווערט אלט און נאכגעלאָזט פֿאַלט מען אַריין אין אַ מרה שחורה און דיפֿרעסיע, און מען פֿאַרלירט די אפּעטיט צום לעבן, מען דארף זיך נאָר שטאַרקן און זיך באַנייען, און אזוי האט מען אַ פֿרייליכע לעבן.

דער רבי זאָגט (ח"י מוה"ר סימן תל"ו) אז יעדעס מאל וואס מען רעדט צום אייבערשטן, זאל מען נאכאַמאל אָנהייבן מיט אַ פֿרישקייט, "רבנו של עולם, איד הייב פון יעצט אָן צו זיין אָן ערליכער איד". ווייל ממה נפשך, אויב ביז יעצט איז אויף געווען גוט, וועט פון יעצט זיין נאָך בעסער, און אויב איז ביז יעצט נישט געווען גוט, דארף מען דאָך זיכער אָנהייבן פון פֿריש, פון יעצט צו זיין גוט.

דאס האט מען אייביג געזען, אז די וועלכע האבן זיך שטאַרק אַריינגעלייגט אין די מדה פון "התחדשות", האבן גאר שענער מצליח געווען. ווייל ווען מען הייבט אָן שטענדיג פון גי, טוט מען אלעס מיט אַסאך מער חשק און געשמאַק.

(שיחות מוהר"ש ערך פֿרשת החודש - חודש ניסן)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' לעכטיגע פורים טעג מיט'ן ראש ישיבה שליט"א

מוצש"ק פורים ביים מגילה ליינען אין ישיבה מיט גרויס התעוררות האט מען געהערט ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט די פסוק "ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלוש יום" געשטיקט מיט טרערן, שפעטער ווען מען האט געפרעגט דעם ראש ישיבה דערויף האט ער ערקלערט אז מרדכי האט געזאגט פאר אסתר "גיי צום אויבערשטן, פרעג א צדיק", האט אסתר געזאגט "ואני לא נקראתי לבוא אל המלך, קיינער דארף מיר נישט, קיינער הערט מיר נישט אויס, קיינער הייבט נישט אויף קיין טעלעפאן אויף מיר, קיינער דארף מיר נישט, איך שפיר ווי דער אויבערשטער דארף מיר נישט, יעדעס מאל איך פרוביר, פאל איך טיפער, איך האב פארלוירן מיין רוח הקדושה, איך געפין מיר צווישן צלמים", און מרדכי שטארקט איר "לאו דידך נישט, פארליר דרך נישט, קוק נישט אויף די אלע חלישות הדעות, גיי ווייטער טו וואס דו האסט צו טון".

פורים אינדערפרי האט דער ראש ישיבה געטרונקען זיבן כוסות וויין, קעגן די זיבן מידות און די שבעה רועים, ביים פערטן כוס האט דער ראש ישיבה געזאגט אז די פערטע פון די זיבן רועים איז משה רבינו, מידת נח, די מידה פונעם הייליגן רבין "נצחתי ואנצח". דער ראש ישיבה האט געזאגט אז אמאל פלעגט ער מאכן קידוש און הבלדה אויף וויין און נישט אויף גרעיפ דזשוס, אבער זייט איין מאל נאך פורים וואס ער האט געטרונקען א שווערע וויין, זייט דעמאלטס איז אים שווער צו טרונקען וויין, אבער - האט דער ראש ישיבה געזאגט - דאס איז נישט מסירת נפש - טרונקען וויין פורים, מסירת נפש איז אז מען גייט התבודדות יעדן טאג.

פון דעם האט דער ראש ישיבה זייער אסאך גערעדט פורים, יעדער וואס וואס איז אריינגעקומען האט ער געפרעגט וואס מיינט מען איז מקורב צו א צדיק? מקורב צום צדיק מיינט - האט דער ראש ישיבה כסדר געהוירט - אז מען רעדט צום אויבערשטן. די ערשטע זאך צופרי דארף מען רעדן צום אויבערשטן, אז נישט וועלן מיר זיך טרעפן ווידער אין צען צוואנציג יאר ארום און דו וועסט נאך אלץ נישט וויסן וואס מיינט מקורב צום צדיק, מיט וועלכע שטריק בינדט מען זיך צו צו א צדיק? זיי נישט קיין חכם, רעד צום אויבערשטן.

אייענע פון די איינגעלייט זייענדיג בגילופין האט זיך אנגערויפן איך מאך שוין התבודדות פינף יאר און עס העלפט מיר נישט. האט דער ראש ישיבה געענטפערט, קודם כל כאפטו נישט אז דו רעדסט בכלל נישט צום אויבערשטן, עס דאכט זיך דאך איך מאך התבודדות, און צווייטנס, מען טאר נישט זאגן אזא זאך. יעדע ווארט צום אויבערשטן העלפט זיכער. און דער ראש ישיבה האט אים געפרעגט פארוואס פאראויס און עס האט נישט געהאלפן? האט ער געזאגט "איך בעט שוין פינף יאר איך זאל נישט זיין קיין כעסן און נאך אלץ קען איך מיר אויפרעגן. האט אים דער ראש ישיבה געזאגט, זיכער קענסטו זיך אויפרעגן, ביסט נישט קיין מלאך, ביזט דען אזא בעל גאווה אז עס פאסט זיך נישט אז דו ביסט בכך הכל א מענטש און דו קענסט זיך אויפרעגן? און בכלל דאס אז דו בעסטס יעדן טאג אויף כעס איז גאר א גרויסע זאך, ווייל רבי נתן האט געזאגט אז א מענטש וועט בעטן א גאנצע לעבן צו זיין אן ערליכע איד, אפילו אויב ער וועט נישט מצליח זיין ה"ו, אבער וויבאלד ער האט געבעטן דערויף זיין גאנצע לעבן וועט ער באקומען שחר אויף יענע וועלט ווי א ירא שמים.

שושן פורים נאך שחרית האט דער ראש ישיבה געליינט די מגילה שנעל אן א ברכה, ער האט געזאגט אז אזוי האט זיך געפירט דער מונקאטשער רב, און אזוי אויך זיין זיידע, כדי זיך משתתף זיין מיט די שמחה פון די בני ירושלים.

נאך שחרית איז פארגעקומען א תיקון לע"נ א יארצייט פון איינע פון די מתפללים, דער ראש ישיבה שליט"א האט געוויזן אין ספר ארך אפים פון מוהרא"ש זי"ע וואס שרייבט אז די נשמות אויף יענע וועלט זענען מקנא א נשמה וואס האט איבערגעלאזט קינדער אויף די וועלט אין היכל הקודש.

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ער האט זייער הנאה געהאט צו פארברענגען פורים מיט תלמידי היכל הקודש, ווייל דעמאלטס קומט ארויס די שיינקייט פון אנשי שלומינו, גאר אסאך זענען געקומען נעמען ברכות, אבער קיינער האט נישט געבעטן א ברכה אויף געלט, אבער אנדערע אידן וואס האבן נאכנישט פארוואס פון די זיסע עצות פונעם רבין האבן געבעטן געלט, שפע, פרנסה, אבער תלמידי היכל הקודש זענען געקומען און געוויינט, "איך וויל זיין א ירא שמים, איך וויל לערנען, און וויל רעדן צום אויבערשטן", דאס איז די פנימיות פון די תלמידים פונעם הייליגן רבין. להודיע שכל קויד לא יבוש ולא יכלמו לנצח כל החסידים בך.

חֲסֵרוֹן אֲמוֹנָה", וואס איז גלות? אז מען לעבט נישט מיט אמונה; ווייל ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער ווייסט ביי זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער און עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אָנעם אייבערשטן; דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסוכב כל עלמין, אין שום מצאיות מפלעד'דיך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם און דער אייבערשטער האט זיך פארשטעלט אין דומם, צומח, חי, מדבר. ווען א מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער געפונט זיך מיט אים, ביי אים און נעבן אים, ווערט ער אויסגעלייזט פון אלע זיינע צרות.

מיר דארפן גוט אריין באקן אין אויגן און אין אויגערע קינדער אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט, און זיך פרייען מיט די מצוות וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן, דורכדעם וועלן מיר זוכה זיין א גאנץ יאר צו זיין אפגעהיטן פון עבירות, אזוי ווי דער אר"י הקדוש זאגט (מובא בבאר היטב אורח חיים סימן תמו, סעיף קטן א): "הנזהר ממשוהו חמץ בפסח, מבטח לו שלא יחטא כל השנה", ווער עס איז אפגעהיטן פון א משוהו חמץ אום פסח, וועט א גאנץ יאר זיין אפגעהיטן פון עבירות; אז מען פריידט זיך מיט די מצוה, מען פריידט זיך "שלא עשני גוי", מען געדענקט א גאנץ יאר אז מיר האבן זוכה געווען צו עסן די הייליגע מצוה און מיר האבן נישט געגעסן קיין משוהו חמץ - די שמחה היט אפ דעם מענטש פון זינדיגן.

דער של"ה הקדוש זאגט (מסכת פסחים; מובא בבאר היטב אורח חיים סימן תעו, סעיף קטן א): "איך האב געזען ערליכע אידן פלעגן זיך אזוי פרייען מיט די מצוות, זיי פלעגן קושן די מצוות מיט א גרויסע שמחה"; וואויל איז דעם מענטש וואס פרענגט אריין אין זיינע קינדער זיך צו פרייען מיט די הייליגע מצוות.

זאלט האבן א פרייליכן שבת און א גוטן חודש. (עצתו אמונה שבת החודש תשע"ו תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן **ישראל שמעון שטיינבערג** הי"ו בארא פארק

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
בת מו"ה **יהושע קליין** הי"ו בארא פארק

החתן **יוסף פאנעט** הי"ו ירושלים
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

החתן **נחמן יצחק רעכניצער** הי"ו בני ברק
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
בת מו"ה **יעקב הורביץ** הי"ו בני ברק

מו"ה **יהודה טירנויער** הי"ו קרית ברסלב
צו די שמחת החתונה פון זיין זון למזל טוב עב"ג

החתן **יצחק גאלדוויי** הי"ו צפת
צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג

מו"ה **שלמה חיים ווייס** הי"ו מודיעין עילית
גבאי היכל הקודש ברסלב
צו די בר מצווה פון זיין זון הבה"ח **אביגדור** י"ו למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סיד"ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן איה עס צו שיקן צו אייך אהיים

מסח אפטיילונג

גרייט אייך צום הייליגן יום טוב פסח מיט שיעורים, דרשות, מעשיות פאר קינדער, קול ברסלב **212-444-9191** 1, 1, 9

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com